

Angel sprave

Dragi angel,
včeraj sem se sprl s svojo prijateljico.
Sploh ne vem,
kako se bova danes srečala.
Ne bi je rad izgubil kot prijateljice.
Žal mi je za vse, kar se je zgodilo.
Jezim se nanjo, ker me je ranila.
Jezim pa se tudi nase,
ker sem ji rekel preveč
besed, ki so jo prizadele.
Pokaži mi pot,
kako se lahko ponovno spraviva.
Pomagaj mi narediti prvi korak.
Podari mi duha odpuščanja,
da lahko oprostim njej in sebi.
In potem nama izprosi
novo in dobro zožitje v dvoje.
Naj postajava vedno močnejše
navezana in se sprejemava takšna,
kot sva.

A. Grün, Angel ti stoji ob strani

Norčavi pust nas vabi, da se znamo veseliti in razvajati svoje želodčke s slastnimi, sladkimi krofi, flancati in še čim. Naj smeha in zabave polni karnevalski dnevi, ne bodo takšni, da nam bi moralo biti žal za katero od besed ali dejanj. Kljub vsemu veselju nas Jezus vabi, da ostanemo zgledni v svoji razposajenosti.

Po pustu na pepelnico sredo prihaja tudi post. Ta nas vabi, da se umirimo, se odpovemo dobrotam in razvadam, ki bi nas lahko zlahka pripeljale v greh. Postni čas je čas priprave na največji krščanski praznik. To je velika noč. In kadar se doma pripravljamo na kak družinski praznik, postorimo marsikaj, da pripravimo vse potrebno, da je lahko potem praznovanje še lepše in doživeto. Enako smo povabljeni, da skozi postni čas pripravimo tudi naša srca, pa tudi vse naše življenje tako, da se bomo lahko po 40 postnih dneh, ponovno v polnosti veselili ob prazniku Jezusovega vstajenja. AK

**Vsaka mama je prava mama,
Dana za srečo in za veselje.**

**Prava. In ena sama.
Za vse življenje.**

(Tone Pavček)

NJEGA IMAŠ RAJE KOT MENE!

»Mami, ali se ti je kdaj zdelo, da ima mama ostale otroke raje kot tebe?« Neža je brisala pravkar pomito posodo.

Mama je pri koritu zaprla vodo. Za trenutek je obstala v tišini, nato pa odgovorila: »Včasih se mi je zazdelo, da so druge stvari pomembnejše kot mi, otroci ... Tega občutka se zelo jasno spomnim.«

Zdelo se je, da so mamine misli odtavale nekam daleč, daleč nazaj ...

»Meni pa se zdi, da imaš Blaža in Antona bolj rada kot mene ...« je dodala Neža.

»Ali tako misliš zato, ker ne uspem vedno opaziti, kako te Blaž draži, in sem potem jezna nate, ko ti eksplodiraš?« Mami je prebrala Nežine misli. Neža je pokimala. Pred pol ure sta imela z mlajšim bratom enega »tistih« prepirov: Blaž je na pisalno mizo prilepil nalepko z ježkom in nanjo zapisal: »Neža ima rada Ježa ...« Ker se je Jež pisal Nežin sošolec, ki ji je bil res malce všeč, in ker Neža ni prenesla draženja, je Blaža pošteno zlasala. Mama je seveda videla le zadnji del zgodbe in Nežo poklicala k pomivanju posode.

»Žal mi je, da se ne počutiš ljubljeno. V resnici mislim, da mame ne moremo imeti enega otroka bolj rade kot drugega. Vsakega imamo drugače radi. Zanimivo je, da vam ljubezen pokažemo različno. Odvisno, koliko ste stari, pa tudi, kakšnega spola ste. Si predstavjaš, da bi ti ljubezen izkazovala tako kot Antonu: *Joj, Nežika, kako pridno si se danes pokakala in si sama obrisala ritko ...*«

Neža se je smejala: »Joj, mami, prosim, nikar tako!«

»Seveda ne, Anton je majhen, on se čuti ljubljeno, ko opazimo vsako malenkost, ki jo naredi ... Kdaj pa se ti, Neža, počutiš ljubljeno?« Neži je bilo malce neprijetno, a jo je mama spodbudila k odgovoru: »Prosim, pomisli, odgovor na to vprašanje mi bo v veliko pomoč, lahko se bom bolj potrudila ...«

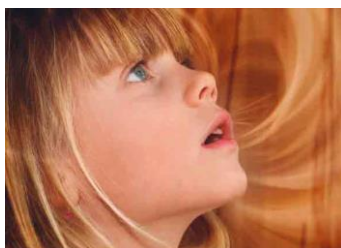
Neža je prav po tiho naštevala: »Ko me pri maši primeš za roko in je nekaj časa ne spustiš. Ko me jutraj pokrižaš, preden grem v šolo. Najbolj pa, ko se lahko na kavču kot mucka stisnem k tebi in skupaj poslušava glasbo.«

»Hvala!« Mami je iz Nežinih besed razbrala, da deklica uživa v nežni telesni bližini. »Ko otroci niste več malčki, je tudi nam staršem kar velik izziv odkriti, kdaj si želite bližine, kdaj pa vam je neprijetno ... Kot si pa prej že sama ugotovila, je za občutek ljubljenosti pomembno tudi, da smo pošteni drug do drugega. Če te obsodim, ko te brat razdraži, se ti ne počutiš ljubljeno, kajne? Zdi se ti, da sem krivična. Sem prav povedala?«

Neži je zdaj bilo lažje, ko je mama spravila v besede tisto, kar se ji je motalo po glavi.

Po: M. Pezdri Kofol, Še bolj radovedni zakajši

Kako lahko molim?

Moliš lahko stoje, sede, kleče, leže.

Lahko razširiš roke ali skleneš dlani.

Lahko moliš med hojo ali skozi ples.

Preprosto poskusi različne molitvene drže v svoji sobi. Začuti, kaj »povedo«.

Videl boš: Tvoje telo že moli, še preden najdeš besede. Včasih ti celo mehka odeja, pod katero se počutiš varnega, pokaže, kako topla je Božja ljubezen.

Po: Youcat za otroke

MOLIM LAHKO STOJE.

»Gospod, tu pred teboj stojim v spoštovanju! Poslušam tvoje želje. Povej mi, kaj moram storiti!«

MOLIM LAHKO SEDE.

»Gospod, vzel si bom čas, da te bom poslušal. Rad bi te razumel.«

MOLIM LAHKO KLEČE.

»Bog, klečim pred teboj. Ti si velik, jaz pa sem majhen.«

LAHKO SE PRED BOGOM VRŽEM NA TLA.

»Bog, pred teboj sem se vrgel na tla in te častim!« ali: »Gospod, z vsem svojim telesom in dušo te častim!«

LAHKO SKLENEM DLANI.

»Gospod, sedaj sem povsem pri sebi in povsem pri tebi.«

LAHKO RAZŠIRIM ROKE.

»Gospod, pridi k meni. Odprt sem zate.«

